

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 298.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

liorem mentē redite. Id enim licet, quantisper in vita sumus. Deus quippe nō vult mortem peccatoris, sed magis vt à via sua mala conuertatur, ac celebrē vitam viuat. Si enim faciem eius in cōfessione pręoccupauerimus, hoc est, si ante pręstitutū diem per res ipsas ei satisfecerimus, in iudicio misericordiam consequemur. Creatoris enim, vti iam dixi, sententiam quouis argumento ac demonstratione firmiorem iudicare oportet.

Agathonī Presbytero. 296.

Deus Abrahami semen caelestibus astris ac maris arenæ comparaturum se pollicitus est: illud significans, quod quidam ex ipsis elucebāt (quales scilicet fuerunt prophetæ & iusti viri, Apostoli item, & qui eorum opera fidem amplexi sunt, ac probis actionibus enituerunt: ad quos Saluator dixit, Luceat lux vestra coram hominibus: & Apostolus, Inter quos lucetis tanquam luminaria in mundo) quidam autem abiecti, ac terrenarum rerū studiis addicti esse deprehenduntur, instabilēsque atque ad omnem ventum agitati: qui etiam proinde tanquam marina & infructuosa arena reputati, contemnentur, ac pro nihilo habebuntur.

Paulo. 297.

Si, tanquam in gratiam redituri, qui nuper amici erant, inter se dissident, leuius malum est: si autem tanquam in implacabili odio ac simultate permansuri, grauius. Quoquo verò animo sint, tu da operam, vt quàm ocyssimè in gratiam eos reducas: ne alioqui temporis mora difficilius hoc negotium reddat.

Eidem. 298.

Qui paupertate ad negotium aliis libeter exhibendum abutitur, is non modò indignus est qui misericordiam cōsequatur, sed etiam odium promeretur. Nam pro eo

λόγοις, ἀλλ' ἀγνέγχατε. ἔχει γὰρ ἕως ἐθάδε εὐμέν. ἔ γὰρ θέλει ὁ θεὸς ἔ θάνατον τῶ ἀμαρτανῶ, ὡς τὸ ἔπι-
 γρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶ ἔ
 πονηρῶς, καὶ ζῆν αὐτὸν τὴν αἰδίμω
 ζωῶν. εἰ γὰρ παρορθόσσιμω τὸ παρ-
 ὠπον αὐτῶ ἐν ἐξομολογήσῃ, τῆτε-
 τιν, εἰ παρῶ ἔ κωρίας ἀξῶ παραμα-
 ρων αὐτῶ ἀπολογισόμεθα, ἐν τῇ κρι-
 σῃ ἐλεηθισόμεθα. ἔ γὰρ τῶ δὴμιερ-
 ροδ, ὡς ἐφλω, ἀπόφασιν, πάσις ἀπο-
 δειξέως ἰχυροτέραν χεὶ νομίζεν.

Αγαθωνί πρεσβυτέρω. σιζ.

Οὐρανόις ἀφροίς ἔ ψάμμα θαλα-
 πῆια παρειχάσειν τὸ τῶ Αβραάμ
 ἐπιηφέλατο ἀπέρμα ὁ θεὸς, μιλύων
 ὅπ πινῶ μὲν ἐξ αὐτῶ ἀγαλάμου-
 σιν, οἰοῖ ἦσαι οἱ παροφῆται καὶ οἱ δι-
 χμοί, ἀπόστολοί τε καὶ οἱ ἐξ αὐτῶ
 πτεύσαντες, καὶ ἔρροις ἀγαπείλα-
 τες. οἰς ὁ σωτήρ μὲν ἐῖη. Δαυλάτω
 τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπαροσεν τῶ ἀνθρώ-
 πων. ὁ δὲ ἀπόστολος, ἐν οἰς φαίμεθε
 ὡς φωτῆρες ἐν κόσμῳ. πινῶ δὲ χαμῶ-
 πετῶς καὶ χαμῶζηλοὶ ἀλόσοιται,
 ἀλέβωοί τε καὶ ὑπὸ παντὸς ἀνίμε
 παριφερόμενοι, οἱ πινῶ καὶ ἐξευτελι-
 οῦπονται, ὡς ψάμμα θαλαπῆια τε
 καὶ ἀκαρπος λογιθέντες.

Παύλω. σιζ.

Εἰ μὲν ὡς διαλλαγησόμενοι οἱ ἀρῶλο
 φίλοι ἀγαφῶρονται, ἦ τῶν ὅτι χαμοί,
 εἰ δὲ ὡς ἀσπονδοὶ ἀγαμυροῦτες, μῆ-
 ζον. πλιὸ ὅπως ἀν ἀγαπείντο, ἀβ-
 δασον εἰς ἀρῶλου θάπῆον αὐτῶς συναλ-
 λάξαι, μῆ ποτε καὶ χεῖνος δυχερέτῃ-
 ρον τῶτο χετασκουάση.

Τῶ αὐτῶ. σιη.

Ὅ τῇ περία εἰς φιλοπραγμοσύνην
 χεταχρόμενος, ἔ μόνον ἐλέως τυχεῖν
 ὅδε ἀν εἶη διχμος, ἀλλὰ καὶ μισοῖς
 ἀξίος ὅτι δέον γὰρ ταῖς ἡσυχίας ἀρῶλο
 παροκαλῶν,

ἡ δὲ καὶ ἡ τῆς δικαιοσύνης πηγή, μὴ ἐλείπεσθαι τὸν πένητα ἐν κρίσει ἐθέλωσιν. ἐλείπεσθαι μὲν αὐτὸν βυλοιδίην, σκωφαντεῖν δὲ ἀπαγορεύεται. εἰ γὰρ σκάνος τὸ τῷ ἵκέτω χῆμα ἀφείδρος, τὸ τῷ ἀδικίου ἀλαβῆν τολμήσει τὸ δίχρον, κρατεῖται παρ' αὐτῷ ψευφισαδύς. κύριος μὲν γὰρ ὅτιν οἱ ἐγκληθεὶς καὶ νικήσας, μετὰ τῷ νίκῃ οἰκτῶραι ἢ ἠθροβία, ἔ μὲν ὁ τῷ φη κείνος, δίχρος ἂν εἴη λυμύααδ τὸ δίχρον.

quod quietem agens obsecrare debebat ipse contra accusationes obcinat. Quam etiam ob causam Scriptura sanxit, ne quis pauperis in iudicio misereatur: non quod ei misericordiam impertiri nolit, sed quod eum sycphantam agere prohibeat. Nam si ille supplicis specie mista facta, litigatoris personam assumere audeat, ius apud iudicem superiores partes ferat. Etenim quidē is qui in iudicium vocatus est, ac causam obtinuit, post victoriam ei, qui causa cecidit, facilem ac misericordem se præbere: at non item æquum est, ut is, penes quem sententiæ arbitrium ac potestas est, ius ipsum labefaciat.

Θεῶν ἐπιστολῶν. αζθ.

Theoni Episcopo. 299.

Εἰ καὶ αὐτὴ κατ' ἐάντιν ἢ κακίᾳ Ζωσίμου δοκιμαζομένη, ὡς γέγραπται, χαλεπὴ τι γὰρ καὶ ἢ τοῖς ἄλλοις ὡς βαλλομένη, χαλεπωτέρη εὐείσκειται, τὸ δὲ μὴδε εἰδέναι αὐτὸν ὅτι νόσος, χαλεπατέρη αὐτῷ δέκνυσι, τί ἢ μὴ σιοχλαῖς ὡς διωσάδύς ἀνέκασθαι θεραπύσαι νόσημα. τὸτο γὰρ θεῶ μόνον χεῖρε, τῷ καὶ παθῶν καὶ πάσης ψευφισαδύς κακίας.

Si ipsa quoque seorsim perpensa Zosimi improbitas, ut ad me scribis, gravis est, atque cum aliis collata grauior inuenitur, ac denique hoc eam grauissimam & atrocissimam esse demonstrat, quod morbum suum ignorat, quid nobis perinde molestiam exhibes, tanquam incurabili morbo mederi queamus. Hoc enim Deum solum requirit, qui & turbulentas animorum permo-tiones, & omne vitij genus fundit ac profligat.

Πέτρος. τ.

Petro. 300.

Λίαν θαυμάζω τῷ αἰοδίμῳ Παύλῳ τῷ ἀδελφῷ. πῶς καὶ κρινόμενος ἐδημιόρει, καὶ εὐθουαῖς ἀπατήδύς ἐδιδασκε, διδασκάλῳ μὲν γὰρ ὅτι τὸ μετ' ἐξουσίας λέγειν, κρινόμενος δὲ τὸ μετεῖν τῷ χερῶ τῶς λόγους. ἀλλ' ὅπως εἰς τῷ ναιπῶν ἐχόρει. ἔ γὰρ ἐν ἑαυτῷ τὸν τῆς σοφίας χρηρῶν πῆ καὶ τῶν τῶν.

Magna me admiratione afficit celebris illius Pauli fortitudo, per quam & cum in iudicium vocaretur, concionatoris munere fungebatur, & cum causa ei dicenda esset, doctoris partes obibat. Doctoris enim est cum autoritate loqui: rei autem sermones suos pro tempore moderari. At hic tamen contra se gerebat; nec mirum: habebat enim in seipso sapientiæ subministratorem ac moderatorem.

Ἀρχοντῆα πολιτεοιδύα. πα.

Archontio magistratum gerenti. 301.

Εοικᾶς ἀγνοεῖν ὅτι τὸ αὐτὸ ῥῆμα, καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα, καὶ ὁ αὐτὸς λόγος, μὴ μετὰ τῷ αὐτῷ τοῖς λεγόμενος. ποτε μὲν ἐμὸς εἰ λογισμὸς, ποτε δὲ ὄργης κατ' ἑαυτῷ.

Illud ignorare videris, idem verbum, & idem nomen, & eundem sermonem, dispari contentione prolatum, nunc quidem rationis ac prudentiæ, nunc autem prudentiæ fructum præ se ferre,

X x iij